

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εβδομον κι' είκοσόν, μετρούντες χρόνον
 εδρευόμεν' στην γην των Παρθενώνων.

Έτος χίμα δώδεκα κι' ένακόσ' άκομα,
 βλοι την' Ανόρθωσι θάχουνε' στο στόμα.

Πέμπτη του Μάη του μηνός,
 κανένα νέον γεγονός

Χίλια και διακόσα κι' έξη,
 Μάιον καθεύς άς πιάξη.

Τών ὄρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί— άπ' εύθειας πρὸς έμέ.
 Συνδρομή γιά κάθε χρόνο— ό κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .
 Γιά τά ξένα όμως μέρη— δέ κ α φ ρ ά γ κ α και ' σ τ ό χ έ ρ ι .

Είς γλώσιν φέρομεν παντός εύμούσου τσελεπή
 ότι πωλούμεν σωματα «Ρωμηού» άνελλιπη
 με την άνάλογον τιμήν, κι' ύποκος άπ' έξω θέλει.

**Μάης Κρητικός
 Άνορθωτικός.**

Ήθε Μάης, ήθε Μάε...
 τί τρελλή χαρά γιά μέε
 και' στους άλλους όμοφύλους...
 στεφανώσωμεν αλλήλους.

Τώρα διαίνουμ και τήγγουμα,
 κι' έλα, Περικλή κασίδη,
 ώσαν ζέστρωτα γαιδούμα
 νά στρωθώμεν' στο γρασιδί.

Χόρευε τρελλά, τραγουδά...
 ποιόν φως μέε έχθαμβοί!..
 νά πεταξί κι' ή πεταλούδα,
 κάθε μελισσών βομβεί.

Ήθε Μάης με ζεφύρους,
 Μάης μ' άγκιναροκούμα,
 κι' οί Ρωμηοί χορταίνουμ τσίρους
 καθισμένοι σέ παλούμα.

Ήθε Μάης... τί λαχτάρει!..
 πλημμυρουν ζωής χυμοί,
 κι' ύπως λένε μία πεντάρα
 θ' άκριβήνη τό ψωμί.

Μάης έφθασε και' φέτο,
 πρασιίνουμ τά βουνά,
 πλην άκόμη, Περικέτο,
 δέν άνοιγουμ τά στενά.

Ήθε Μάης, ήθε Μάε,
 κι' έσ' ό Τουρκος δέν τάνοιγε!

τόσο σέ στενά μέε πήγει
 κάθε κύριος ψωμάε.

Έλα κάνε πατινάδα
 μέε' στα ρόδα τά ποικιλια,
 κι' άκουσε την Φιλομήλα
 μέε' στού δάσους την πυκνάδα.

Δρέψε χόρτο, δρέψε κρινο,
 άκουσε κι' αυτών τόν σπινό...
 Άνορθώσετε τραγουδεί
 σ' ένός δένδρου τό κλαδί.

Όλα τώρα τά πουλιά
 με γλυκούταη λαλιά
 κελαηδούνε, παλαβέ,
 την' Ανόρθωσι του Βέ.

Τσίου τσίου κι' ό σπουγγίτης,
 τσίου τσίου κι' ή γαλιάνδρα,
 κελαηδεί τόν νέον άνδρα,
 που μέε ήθε Κυβερνήτης.

Σέ στεράνους περισσοús
 πρόσθεσε και' σύ στεφάνι,
 κι' ό Μουχτάρ ό Μπάης φθάνει,
 νέος Πρέσβυς της ρετούς.

Νέος Μπάης Τουρκάλας,
 και καθεύς μέε βεβισίνοι
 πώς μαζί μεε οί γειτόνοι
 θέλουμ αγέσει όμαλάε.

"Εως κάτω προσκυνῶ
τὴν φεσὸν μας τὴν λυσσάρα,
καί' στὸν Μπέη τὸν τρανὸ
χαρωπὸς ἀναρωτῶ :

"Ἡ φεσάρα τέξα τοῦρα,
καί' στ' αὐτὰ τοῦ Πρεσβευτοῦ
νὰ βρῶντε τὰ ταμπούρα
τὰς ἀσκήσεις τοῦ Στρατοῦ.

"Ἦθε Μὰς, χοντροκεφάλα,
καί' τρομάξ' ἡ γύρω πλάσις
μὲ γυμνάσια μεγάλα
τῆς ἕρης καί τῆς θαλάσσης.

Κι' ἔξερνα, Περικλέτο μου, μέσα' στὰ κελαδῆματα
ἐρωτευμένων ἀηδονῶν
ἀκούς καί βρόντους κανονῶν,
καί δρέπεις μὲ τὰ λούλουδα καί πυροβόλων βλήματα.

Νομίζεις' στὴν Ἀνορθίσι πῶς ἔχουν βάλει νέρτι,
τώρα ζυπνοὺν ἀντίλαλοι θωρὸν καί παιδιάδων,
καί κάθε μπάλας τρομερῆς, ὅπου μὲ βρόντο πέφτει,
ἀκούω τὸν ἀντίκτυπο σὲ τσίπαις φουκαράδων.

Π. — "Ακου, φασουλῆ, τὰ πηδῶν.

Φ. — "Ακουσε καί τὸ κανόνι.

Π. — Κύτταζε τῆς χρυσαλλίδες,

Φασουλῆ μου, πῶς πετοῦν.

Φ. — Κύτταζε καί τῆς ὀβίδες,
ποῦ παράδες μὰς ζητοῦν.

Π. — Ψάλε τὴν ζωή, ζαγάρι.

Φ. — "Αλλὰ ψάλε καί τὸν Ἄρη.

Π. — Κύττα πῶς ἀνιθί' ἡ φύσις,

Φ. — Μὴν ξεχωρῆ καί τὰς ἀσκήσεις.

Π. — "Ελ' ἀνοσοτερῆς νὰ ψάλες

καί τὸ μένος τοῦ Ρωμιοῦ...

Φ. — Μὴ λησμονεῖς πρὸς τοὺς ἄλλους
τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ψωμοῦ.

Π. — "Ακουσε χαρὰς καί γέλοισα...

τί ροδοστεφῆς νεότης...

Φ. — "Εκλείσαν τὰ Δαρδανέλια
κι' ἀπειλεῖται πείνα πρῶτης.

Π. — "Στὸν ἐρώτων τὴν πατρίδα
ἔρωτες τοξοῦσιν βέλῃ...

Φ. — Τὰ ματάκια μὰς γαρίδα
θὰ γενοῦν γὰ τὸ καρβέλι.

Π. — "Ανοῖξαν ἐρατεινὰ

τῶν χαριτῶν ἄντρα πάλι...

Φ. — Δὲν ἀνοίγουν τὰ στενά,
ἐλλειψίς ψωμοῦ μεγάλη.

Π. — Ρέμβασε καί σὺ' στὸ δάσος...

Φ. — Μποῦμ κι' ἡ Κάρπαθος κι' ἡ Κάσσος,
ἀλλὰ πῆγαν καί' στὴν Κῶ
καί γυροῦσιν μερδικῶ.

Π. — Μὰς ἦθε Μὰς, ἀγαπητέ,

στεφάνι μὰς προσμένει.

Φ. — Κι' ἀκόμ' οἱ Κρήτες Βουλευταὶ
μένουν φυλακισμένοι.

Σὲ περιβόλα ρέμβασε κι' ἐρώτα μαργαριταῖς
ἀν' ὄρεθον εὐεθροῖς κι' οἱ βουλ' ἄφροῖς Κρήτες.
Σὲ περιβόλα ζέχασε τὸ κάθε δάσανο
καί μόνος στεφανώματο.

Κύττα... ροδόφυλλα μαδῶ
καί ραῖνω κατορθώματα,
ποῦ τώρα γίνονται κι' ἐδῶ
καί θέλουν στεφανώματα.

Σήμερα στεφανώνεται κάθε φιλοπατρία,
σήμερα στεφανώνεται κάθε καλὰ φατρία,
σήμερα στεφανώνονται κι' Ἀνορθοὶ μεγάλοι
κι' ὄργανοὶ περιφροῖ καί πρῶτῆς Ἀγγλογάλλοι.

Σήμερα, σαμικαῦθι,
κι' ὕπουρησῖμων πλῆθη
ἀπλόουνε τὸ χέρι
'στὸν Μάη τοῦ Λευτέρη.

Σήμερα, Περικλέτο, νέα δημιουργία,
σήμερα παπαρούνας καί Μάηδες χρῆσοι,
μὰ περιμένουν κι' ἄλλοι νὰ πάρουν ὕπουρητα
τὸν κόκκινο τὸν Μάη, καθὼς κινῶδες φασί.

Νέα Πρωτομαγιά,
κι' ἔλα νὰ στεφανώσης
αὐτοῦ, ποῦ γι' Ἀνορθώσις
ἐπάσανε μαγιά.

Τὸ στέρειν' Ἀνορθώσις εἶναι παντὶς καθέκων...
ὁ Τσιρμιδικὸς λένε θὰ γίνῃ τῶν Ναυτικῶν,
ὁ Στράτος λέν πῶς θέλει τὴν ἔσει τοῦ Μανώλη.
ὁ δὲ Μανώλης θέλει τὴν τοῦ Κορμιηλῆ,
κι' αὐτὸς τὴν τοῦ Γρουπάρη, ποῦ φορεῖ γιὰ τὴν Πόλι
μὲ τόσα κατεῦδα καί μὲ χαρ-ὀλέ.

Πρωτομαγιά μεγάλην,
ποῦ τώρα καί τὸν Γάλλη
θέλουν νὰ τὸν λευκάνουν
κι' Ἀρκάδα νὰ τὸν κάνουν.

Μάης τῆς Ἀνορθώσεως μὰς περιτριγυρίζει,
Ἄνθεστριῶν ἑορτῆν κι' ὁ Βε' πανηγυρίζει,
μέσα' στὰ Παναθήνια καί τὸν Μαρκαντινάκη,
καί λέν πῶς εἶπε κατ' αὐτὰς' στὸν Κρήτα Διωνάκη.

Ὁ τοῦ κράτους Κυβερνήτης
'στὸν ἀπόστολον τῆς Κρήτης.

Σύρε νὰ πῆς' στοὺς Κρητικὸς πῶς τοὺς παρακαλῶ
νὰ βάλουνε μαζῶ.
Σύρε νὰ πῆς' στοὺς Κρητικὸς πῶς ἔχω φόρα πάρε,
πῶς ξαναπῆγα' στοὺς Κερφούς καί μὲ τὸν Γρουπάρη.

Πίστους πῶς μὲ τὸν Κάικερ ἡ τύχη μὰς ἀνοίγει,
πῆγαν τὸν Ἱμπερατορα τὸν φίλο νὰ ξαναῖρω,
ἀλλ' ὅμως ἀπὸ τοὺς ἑορροῦς ἐκεῖνος εἶχε φύγει,
ἀλλῶς μὲ τὸν Κόκκινο ἄπετρα καί τὸν Μάρο.